

UNA ESCLETXA DE LLUM EN EL MISTERI

per GERTRUDIS ARGENTÉ I ARTIGAL, osb

Jesús intueix que haurà de dur a terme la seva obra messiànica per rutes de creu, fins a la consumació pasqual i, per no defallir, li cal el reconfort del Pare. Per això puja a la muntanya, al lloc de la pregària, a enfortir la seva opció per l'Amor sense límits. Hi va amb tres deixebles que, fa ben poc, li han sentit anunciar la seva passió, perquè també a ells, obtusos als sentiments de Déu, els cal confort, humilitat i fe per suportar el misteri del Mestre. I de la pregària, de la feblesa acceptada i postrada davant de Déu, en sorgeix la llum, el testimoni d'Elies i de Moisès i la veu del Pare: Aquest és el meu Fill, escolteu-lo.

Jesús es mostra als deixebles transfigurat, és a dir, en l'esclat diví de la seva identitat. I ells són tan inefablement feliços que volen romandre davant de la visió. No pot ser. Això és tan sols un tast de la plenitud futura. La vida ha de continuar el seu curs. Per això cal baixar de la muntanya i tornar-se a endinsar pels camins que, inexorablement, condueixen a la passió, il·luminats, ara sí, per l'escletxa de llum que s'ha obert en el misteri.

També la nostra vida s'escola en la grisa realitat quotidiana, marcada sovint; per la foscor, per l'absurditat del sense sentit, eixordada per tants brogits que ens reclamen i ens dispersen. I ardentment desitgem, conscients o no, ni que sigui un punt de llum que ens orienti. I si pugéssim a la muntanya? ¿I si ens deixéssim portar per aquest instint, gairebé imperceptible però viu, que ens guia al silenci, a retrobar-nos endins de nosaltres mateixos i a retrobar-hi l'Esperit de Jesús que sempre ens hi espera per transfigurar-nos, és a dir, per mostrar a la nostra mirada interior l'esclat de la nostra identitat de fills en el Fill?

Llavors, baixant de la muntanya, retrobarem la mateixa realitat d'abans, però transfigurada.